

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 672-1939)

Originalt emne

Socialvæsen

Socialvæsen/Rentenydere

Uddrag fra byrådsmødet den 2. november 1939 - side 5

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 672-1939)

Forslag fra Byraadsmedlem Thomas Christensen om et ekstra Tillæg til Alders- og Invaliderrentenydere.

Følgende Forslag forelaa:

"Uder Hensyn til Dyrtiden foreslaar undertegnede, at der til samtlige i Kommunen boende Alders- og Invaliderrentenydere for November Maaned tildeles et ekstra personligt Tillæg udover de sædvanlige Ydelser. Tillæget bliver for enligt stillede 5 Kr. og for Ægtepar 10 Kr."

Thomas Christensen forelagde Forslaget og udtalte, at Begrundelsen derfor var ligetil, nemlig Dyrtiden. Allerede før Krigen var alle Partier enige om, at Aldersrenten ikke var tilstrækkelig, og der var nedsat et Udvalg, som nu havde foreslaaet at udbetale en Understøttelse til Jul. Men indtil det kunde ske, burde de gamle have nogen Erstatning for Prisstigningen, der var meget følelig for Folk med smaa Indtægter. Enkelte Steder, f. Eks. i Vejlbj, havde man givet dem et Tillæg, saa juridisk set var der næppe noget i Vejen for at gøre dette, hvis Byraadets Flertal vilde gaa med dertil. 5 og 10 Kr. var jo ikke meget for Folk med gode Indtægter, men for disse Mennesker vilde det være en kærkommen midlertidig Hjælp, indtil der kunde ske en Regulering efter Pristallet.

Chr. Nielsen bemærkede, at det var let nok at foreslaa; men man maatte ogsaa spørge om,

hvor Pengene skal tages fra, for Socialudvalget havde dem i hvert Fald ikke paa sit Budget. Det var Meningen, at der i December Maaned skal udbetales 20 Kr. til Ægtepar og 12 ½ Kr. til enlige, og det samme i Februar, og det var vist bedst at lade det blive derved.

Thomas Christensen antog, at hvis dette Forslag ikke var kommet frem paa Rigsdagen, vilde Kommunen som sædvanligt have bevilget Rentenyderne en Julehjælp. Naar denne Hjælp havde kunnet fremskaffes, kunde den af Taleren foreslaaede vel ogsaa, særlig da Kommunen efter Vedtagelsen paa Rigsdagen vilde spare Julehjælpen. Talerens Forslag var tænkt som Dækning for Prisstigningen indtil 1. December, paa samme Maade som Arbejderne skulde have Dækning i Henhold til Overenskomsten. Chr. Nielsen mente altsaa, at de gamle bør vente til Jul; men Taleren troede alligevel, at hvis der var god Vilje, kunde Beløbet nok skaffes frem.

Chr. Nielsen svarede, at man sikkert kunde gaa ud fra, at Forslaget blev vedtaget paa Rigsdagen; men derfor havde Byraadet jo ikke sagt, at Julehjælpen skal falde bort. Taleren regnede med, at de gamle alligevel skulde have denne; men det kunde der tales om senere.

Borgmesteren antog, at man kunde tage Forslaget til Efterretning, idet Socialudvalget nok fulgte disse Forhold med lige saa stor Opmærksomhed som Thomas Christensen. Han behøvede ikke at optræde som Velgører i Byraadet, og de øvrige Medlemmer nærede vist de samme Følelser overfor de gamle som ham.

Thomas Christensen ønskede Afstemning om Forslaget.

Forslaget forkastedes med alle Stemmer mod 1.